

Anotace

V souvislosti s postupující integrací Evropské unie a užší spoluprací členských států v oblasti trestního práva procesního jsou v současné době jak orgány činné v trestním řízení, tak další osoby na trestním řízení zúčastněné, vystaveny řadě nově nastolených výzev a dosud nezodpovězených otázek. V posledních několika letech na půdě Evropské unie vzniklo mnoho nových institucí a byla přijata řada právních nástrojů, které mají přímý vliv na spolupráci mezi justičními a policejními orgány jednotlivých zemí.

V návaznosti na nově vznikající druhy kriminality a celkově provázanější spolupráci pachatelů závažné trestné činnosti, se příslušné orgány na unijní i na národní úrovni setkávají se situacemi, které zatím nebyly řešeny buď vůbec, nebo které jsou zatím upraveny pouze teoretickými normami, dosud neuvedenými do praxe.

Vzhledem k různorodosti a četnosti právních nástrojů a institucí, které zasahují do trestněprávní sféry, aniž by v mnoha případech byla jakkoliv upravena jejich vzájemná kooperace či vyřešena otázka aplikační přednosti, považuje autorka této práce za účelné představit odborné veřejnosti ucelený pohled na danou problematiku a definovat a shrnout všechny podstatné právní nástroje a instituce, které se danou problematikou na půdě Evropské unie zabývají. Autorka v této práci čerpá ze své studijní praxe v Eurojustu v letech 2004 až 2005 a na ni navazující diplomové práce na téma „Eurojust“, vypracované v magisterském studijním programu na Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci v roce 2007, a na základě vlastních zkušeností z tohoto období a dalšího studia dané problematiky předkládá možná řešení budoucího vývoje integrace procesních a hmotněprávních norem trestního práva.

Klíčová slova: Evropská unie, justiční spolupráce, trestní právo, evropské právo, procesní právo, evropský zatýkací rozkaz, Eurojust, vzájemné uznávání, Corpus Juris, instituce Evropské unie, evropský veřejný žalobce, Lisabonská smlouva, mezinárodní justiční spolupráce, evropský vyšetřovací příkaz.